

عنوان مقاله:

میزان نشاط اجتماعی و عوامل مؤثر بر آن از دیدگاه کارکنان و دانش آموزان مدارس ابتدائی

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حسین مومنی مهموئی - باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد تربیت حیدریه، دانشگاه آزاد اسلامی، تربت حیدریه، ایران

طاهره شجری - دانش آموخته کارشناسی ارشد آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قاینات

تقی اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، تربت حیدریه، ایران

زهرا ایزدی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، تربت حیدریه، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش بررسی میزان نشاط اجتماعی و عوامل مؤثر بر آن از دیدگاه کارکنان و دانش آموزان مدارس ابتدایی بیرجند بوده است. این پژوهش از نوع پیمایشی است. جامعه آماری شامل کارکنان (849 نفر) و دانش آموزان پایه ی پنجم (4514 نفر) بوده که حجم نمونه دانش آموزان با فرمول کوکران و نمونه گیری خوشه ای، 411 نفر و کارکنان 292 نفر با نمونه گیری طبقه ای انتخاب شدند و به پرسشنامه ای که از دو بخش نشاط اجتماعی و عوامل موثر بر آن تشکیل شده، وروایی و پایایی (دانش آموزان 0/896 و کارکنان 0/921 آن به دست آمده، پاسخ دادند. برای تحلیل داده ها از آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. نتایج نشان داد که: از دیدگاه کارکنان عوامل مدیریتی بیشترین و پرورشی کمترین عامل مؤثر بر نشاط اجتماعی بوده و معلمان بالاترین و معاونان کمترین نشاط را دارند. دانش آموزان عوامل مدیریتی را بیشترین و پرورشی را کمترین عامل مؤثر بر نشاط دانسته و نشاط اجتماعی آنها بالاتر از حد متوسط (4) بوده است. براساس مدرک تحصیلی، بیشترین عامل مؤثر بر نشاط از نظر کارکنان فوق دیپلم، عوامل مدیریتی و کمترین عامل مؤثر، عوامل پرورشی بوده و کارکنان فوق دیپلم بیشترین و لیسانس و بالاتر، کمترین میزان نشاط را دارند. براساس سابقه کار، بیشترین عامل مؤثر بر نشاط از نظر کارکنان بیشتر از 20 سال سابقه کار، عوامل مدیریتی و کمترین عامل مؤثر، عوامل پرورشی از دیدگاه کارکنان 5-10 سال سابقه کار بوده است، و نشاط کارکنان کمتر از 1 سال سابقه کار بیشترین و 10-15 سال از همه کمتر بوده است. براساس جنسیت، کارکنان مرد عوامل مدیریتی را بیشترین و پرورشی را کمترین عامل مؤثر بر نشاط اجتماعی می دانند. از نظر کارکنان زن نیز عوامل مدیریتی بیشترین و عوامل پرورشی کمترین عامل مؤثر بر نشاط بوده است و میزان نشاط زنان بالاتر از مردان می باشد. همچنین دانش آموزان دختر و پسر عوامل مدیریتی را بیشترین و پرورشی را کمترین عامل مؤثر بر نشاط می دانند و نشاط اجتماعی دختران بالاتر از پسران بوده است. به طور کلی از دیدگاه کارکنان و دانش آموزان کلیه عوامل بر نشاط اجتماعی بیشتر از حد متوسط (4) تأثیرگذار است و نشاط اجتماعی کارکنان و دانش آموزان بالاتر از حد متوسط (4) بوده است

کلمات کلیدی:

نشاط اجتماعی، کارکنان، دانش آموزان، مدارس ابتدائی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/453002>

